

житниць із збереженим сільським укладом життя, багатою культурною спадщиною, із незнищеною природою та гостинними господарями. З іншого боку, не приваблює іноземних туристів відносно низький стандарт житла і його недостатня технічна забезпеченість, а також не облаштованість сіл та досить обмежений вибір дозвілля й можливостей активного відпочинку.

Таким чином, надзвичайно важливим залишається формування туристичної політики та системи державного регулювання у сфері сільського зеленого туризму, визначення їх форм, засобів та інструментів. Головним завданням у формуванні цієї політики є координація зусиль уряду, парламенту, міністерств, відомств, інших органів державної влади, а також громадських організацій та підприємницьких структур для більш ефективного розвитку сільського зеленого туризму в Україні. Для забезпечення сталого розвитку сфери відпочинку в українському селі, в умовах економічної кризи, мають існувати врегульовані партнерські стосунки влади, бізнесу та професійних громадських організацій. Саме тому, зважаючи на сучасний стан економіки України, збільшення попиту на відпочинок у природному середовищі та враховуючи необхідність створення сучасного ринку пропозицій відпочинку у сільській місцевості, підтримка з боку держави має бути своєчасною.

Тому кожен місцевий чиновник має зрозуміти, що сільський зелений туризм – це додаткові гроші й поліпшення інфраструктури району, створення нових робочих місць, збільшення потоку іноземних туристів [3].

Використані джерела

1. Перспективи розвитку сільського зеленого туризму в Україні [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://tourlib.net/statti_ukr/siltur7.htm
2. Васильєв В.П. сільський зелений туризм в Україні [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.ecologylife.ru/tyrizm-2001/silskiy-zeleniy-turizm-v-ukrayini.html>
3. Вишнеvsька Ю. В. Аналіз основних функцій та методів адміністративно-правового регулювання розвитку сільського зеленого туризму. Вісник Академії праці і соціальних відносин. 2010. № 4. С. 14–17

Катеринюк Марія

Тернопільський національний економічний університет
(науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри економіки та економічної теорії Фаріон М.М.)

ПРОБЛЕМИ НЕРІВНОСТІ ДОХОДІВ НАСЕЛЕННЯ: ПРИЧИНИ, НАСЛІДКИ ТА НОВІ ЗАГРОЗИ

Розвиток національної економіки України потребує пошуку ефективних методів підвищення рівня та якості життя населення. На сьогодні основною проблемою в Україні є і залишається проблема подолання бідності, тому що

більша частина працюючого населення країни має дуже низький рівень доходів, який є найважливішим показником добробуту. Висока диференціація умов і рівня життя українського населення, нерівномірність розвитку регіонів стримують динаміку соціально-економічного зростання країни та підсилюють соціальне напруження [1]. Саме тому розвиток сучасної парадигми управління економічними процесами, потребує необхідності у дослідженні дефініції «дохід».

В Податковому кодексі України [2] поняття доходу наведено в досить загальному та неоднозначному вигляді. Відповідно до п. 14.1.56 ПК під доходом розуміють загальну суму доходу платника податку від усіх видів діяльності, отриманого (нарахованого) протягом звітного періоду у грошовій, матеріальній або нематеріальних формах. У п. 14.1.56 та п. 14.1.55 ПК наведено розмежування доходів за джерелами їх походження на території України та поза її межами як «будь-який дохід, отриманий резидентами або нерезидентами, з урахуванням будь-яких видів діяльності на території України та за межами митної території України». Окреме визначення доходу встановлює п. 1 ст. 142 Господарського кодексу України, який фактично ототожнює поняття доходу з поняттям прибутку і вказує, що прибуток (дохід) суб'єкта господарювання є показником фінансових результатів його господарської діяльності, що визначається шляхом зменшення суми валового доходу суб'єкта господарювання за певний період на суму валових витрат та суму амортизаційних відрахувань [3].

Повертаючись до найболючіших питань країни, ми поділяємо думку науковців В. М. Булавинець, О. І. Заклекти [4] «в країні існує лише два класи – дуже багаті і дуже бідні, а середній клас суспільства майже відсутній. Проведення економічних реформ, які повинні були наблизити українське суспільство до європейських стандартів, обернулося різким падінням рівня забезпеченості громадян та зменшенням соціальних гарантій. Окрім цього, виникла бідність серед працюючих, зокрема – працівників освітніх і медичних закладів, державних структур, а також висококваліфікованих спеціалістів, оскільки дана категорія населення не може за допомогою доходів від офіційного місця роботи забезпечити свої первинні потреби. Як наслідок, розвивається тіньовий сектор економіки, поширюється злочинність, відбувається зловживання владою і посадами».

Як повідомляє Державна служба статистики [5], доходи населення України за перший квартал 2019 року зросли на 7,7% у порівнянні з аналогічним періодом 2018 року – до 803,4 мільярда гривень, наявний дохід у розрахунку на одну особу становив 14 398 гривень. Що стосується структури доходів, то 50,4% становить зарплата (49,4% – в 1-му кварталі 2018 року),

14,5% – прибуток та змішаний дохід (14,2%), 1,8% – доходи від власності (1,9%), 33,3% – соціальна допомога та інші поточні трансферти (34,5%). Витрати українців у 1-му кварталі 2019 року становили 852,4 мільярда гривень, а скорочення заощаджень – 49 мільярдів гривень. Щодо структури витрат, то 94,9% склала купівля товарів і послуг (91,2% – в 1-му кварталі 2018 року), 11,2% – поточні податки на доходи, майно та інші поточні трансферти (10,2%). За повідомленням УНІАН, середня номінальна заробітна плата штатного працівника в Україні в травні 2019 року зросла у порівнянні з травнем минулого року на 17,4% – до 10 239 гривень.

Доходи населення України в другому кварталі 2019 року склали 895,2 млрд грн, витрати – 918,1 млрд грн. Сума витрат перевищила доходи на 49 млрд грн, таким чином, обсяг заощаджень українців скоротився. За даними статистичного відомства, зменшення заощаджень у другому кварталі 2019 року склало 22,9 млрд грн. Наявний дохід у розрахунку на одну особу склав 16 083 грн (у II кварталі 2018 року – 13 688 грн). Реальні доходи (з урахуванням інфляції) у другому кварталі 2019 року в порівнянні з аналогічним періодом минулого року зросли на 7,1% [5].

Таким чином, незважаючи на те, що доходи населення України з попередніми роками ростуть, обсяг заощаджень українців скоротився, прогресують масштаби бідності та надмірна нерівність за різними ознаками, а серед молоді поширюються – еміграційні настрої.

Це свідчить про те, що Україна повинна сформувати загальне бачення політики «доходів XXI ст», визначити основні складові, здійснити комплексні розрахунки та окреслити майбутні орієнтири.

Використані джерела

1. Куйбіда М. Державне регулювання соціально-економічного розвитку регіонів URL: <http://www.lvivacademy.com>
2. Податковий кодекс України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>
3. Господарський кодекс України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/436-15>
4. Булавинець В.М., Заклекта О.І. Нерівномірність доходів населення в Україні: чинники та сучасний стан. Електронний журнал «Ефективна економіка» № 11, 2017. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=5870>
5. Державна служба статистики URL: <http://www.ukrstat.gov.ua/>